శ్రీరస్తు.

అనాదరణ శతకము.

ఇది

భక్త్యాసక్తాగ్రగణ్యులగు

మంగు వెంకట రంగనాథరావుగారివలన

ముద్రించి ప్రకటింపబడియె.

మొదటికూర్పు 1000 ప్రతులు.

కాకినాడ.

1913

శ్రీ వెంకటేశ్వర విద్యాసాగర ముద్రాక్షరశాల.

వెల 0—1—0

శ్రీరస్తు.

శ్రీకృష్ణాయనమః.

జనార్దనశతకము.

సీ॥ శ్రీతరుణీశరాజీవాయతాక్ష రాకాచం
ద్రబింబానన కారివదన । మందస్మితామృతమహి
తగంభీర భాషణంబు కంతువిశాలవక్ష । శంఖచ
క్రగదాబ్జచారు కరాంభోజ కౌస్తుభాలంకృతకన
కవసన । పంకజనాభ దిక్పాలపూజితపాద వేదాం
తసంవేద్య విశ్వరూప॥ శతకమొకటిసమర్పింతు
సామినీకు । మేలుగా చిత్తగించిన న్నేలు కొనుము
జన్నవాడపురీశ జగన్నివేశ । వరజనార్దనదేవ సది
వ్యప్రభావ॥ 1 జయజయ విజయాధవయను చు
నుతియించి నీచెంగటనిలిచి పాడ । సందెంబులు
హృదయమందు నిలుపుకొనిని మోము జూడ్కిని
పలుమారు కన్నులపండువు గాజూచుచు భువన
మోహనమైన నీదేహపటిమ । బాలింపుచు ముద
ముతోవిమలమైననీకీర్తి మిగుల వర్ణింపుచున్న॥ న
న్నురక్షింపకిట్లు కన్నడసేయంప । నాయమానీకు

లక్ష్మీస నాథనాథ॥ జ. 3 దేవదేవానీవు దీనరక్షాప రుండవు పురాణపురుషుండవుదయాంబు। రాశివిగ నుకన్య దాశరణంనాస్తియంచు నీదివ్యపాదారవిం ద। ములెదికగ్గనిమది నమ్ముకొని సేవింపుచున్నట్టి నాపట్టునయాదరంబు। దప్పక కంటికి రెప్పకైవ డికాపుగా నుండవలెగాక కఠినవృత్తి। గైకొనిమా టాడక పరాకుగానుండుటిది నీకు ధర్మమాయెల్లజ నులు॥ నాపదుద్ధారకుండ వీవంచుబొగడ। నెగ డుచున్నట్టి నీకిట్లుతగదుసుమ్ము॥ జ. ४ నిన్ను వినా గాను నేనితరులగొల్వ లేదుగదాయిది లేశమైన। దబ్బరగాదుగదా నీవెరింగినమాట గదాయనుమా నమేల। మధుసూదనా నీకు మావంటిదీనులరక్షిం పుచుంటకార్యము గదాగ। దాథరాయిక నేను బ తిమాలుకొననేల నీకనుకూలమైన॥ రీతిని పుడమిజే సిన లెస్సమాకు। భవ్యచారిత్ర పంకజపత్రనేత్ర॥జ ౫. నీవయితేదయానిధివసహాయశూరుండవు కీర్తివం తుండవుపర। మానందమూర్తివియమితసామ్రాజ్యా ధి పతివినీకాశ్రిత పక్షపాత। ముగలదు బహుజ నుల్ముందునీ చేత రక్షితులైరిగాని చిత్తమిప్పు। డె

ట్లాకో నాభాగ్యమెట్లున్న దో తెలియదు నీవుదక్క నాకన్యమయిన॥ పాపములేదుగనుక నాభావమె ల్ల। నెమ్మినీపాదములయందు నిల్చెనయ్య॥ జ. ౬ ప రమేశ్వరానీవు భక్తరక్షావర తంత్రుండవు గనుక ధరణియందు। నీకీర్తివిలసిల్లు నిత్యమైనీవయనంతక ళ్యాణగుణపరిపూర్ణు। డవుగనుకను వందినివహం బు రీతివేదంబులునిన్ను స్తోత్రములజేయు। చుం డునునీవుబ్రహ్మాండభాండోదరుండవు గనుక సమస్త దివిజకోటి॥ సేవకులరీతి పరిచర్య సేయుచుండు। రదిగనుక నీమహాత్మ్యమత్యద్భుతంబు॥ జ. ౭ అధిక జయ పరంపరాభివృద్ధిగను దీవించెదనిన్ను నేవిశ్వ రూప। మునసిరిగలవాడవని సతతంబు సేవించెద సేవకవృత్తిశక్తి। వంచనలేకనా వాంఛదీర్తువనిభా వించె దయాచక విధివహించి। యిహపరసౌఖ్య దాయివి నిత్యకల్యాణమూర్తివి యసమానకీర్తివంతు ॥డవుగనుక పూజగావింతునను దినంబు। నెమ్మనం బున దయనిమ్ముసమ్మదమ్ము॥ జ. ౮ ఏమంయా యొ క్క-యూరేలుకొనెడు యాచించిన పేదలకును। తనశక్తికొలదిలేదనక పరామర్శజేసి మిక్కిలికీర్తి

గాము। హీనుభావుండవై యఖిలలోకైకాధిపతివని నేనెంత ప్రస్తుతించి। నాలోభివానిచందంబున నా మాటవినవు నాదెస గనుగొనవిదేమి॥ కలిమిగలవానికిటువంటి కఠినవృత్తి। మేలుగాదయ్యా యపకీర్తి మూలమయ్యా॥ జ. ౯ నారాయణా నీపదారవిందములతోడు పరదైవములవేడుకోనజాల। నెన్నటికైన నీకేదయరావలెగాని నాకికనన్యమైనప్రాపు లేదనుమీ నేమహాదైన్యమును జెందినాడనుమీ విడనాడనీకు। దగదనుమీయాశ్రితత్రాణ పారీణ బిరుదువహించిన దొరవటంచు॥ నేను శరణాగతుండనైనిన్ను జేరి॥ ప్రస్తుతించెద నావిన్నపంబువినుము॥ జ. ౧౦ దేవరానీవంటిదైవము నాశ్రయించిన మాకుబరుల రక్షింపుడనుట। ధర్మముగాదు గదా నీపరువుకు దక్కువగదా యొక్కమానవునిబ్రోవ జాలనివాడు దాజగదండకోటిపాలన మెట్లునేయునో యనుచు నితర। దేవతలెల్ల నిందింపుదురుదిగంత విశ్రాంతకీర్తిచే వెలయునిన్ను హీనులపహాస్యమొనరించిరేని వించు। నెట్లునేచాళుకొందు నింకేది తెరువు జ॥ ౧౧. పంట వెలందినిబ్బరపుసిబ్బెపుగబ్బి

గబ్బు చన్నుల నెదగ్రుచ్చి గౌగ। లించి విడువ దోవిరించి ముఖామరవిసరంబు బూజగావింపుచుం డె। నోరమారమణితో మాటకేళినిదేలి యలసితో నొగని దాత్రితిరేక। మునబవ్వళించితోడ సుజుల బరిమార్చుచుంటినో సాధుజనోత్కరముల। గావ నెటకేగి నాడవో గాకయున్న। నాయెడ బరాకే ల నాటునయ్యా జ॥ ౧౧. నేనెంత బతిమాలినాసీకు దయరాదు గారవంతాజాలిగాదుగద మ। నన్నుక రుగదుగా నానేరమేమినేజేసిన తప్పేమి దాసునిం త। గాసిపెట్టుట నాయమా సాటివారెల్ల నవ్వరా యిటువంటి నడక లెవ్వ। రయినన డచిరాదయా సింధుడవు దీనబంధుడవీవు నాభాగ్యమింతె కాకని న్నన బనియేమి కర్మఫలము। మానుపవశంబుగా దెంతవానికైన॥ జ. ౧౨ అవునయా నీవంటి యఖి లాండకోటిబ్రహ్మాండనాయకుని నేనాశ్రయించి। వె తనొందుటే మహాద్భుతమదిగాక యన్యులవేడు కొనుట యేనుంగునెక్కి। దిగ్గిదూరదలంచు తెలి వుగదా నన్ను గాచుట నీకెంత కార్యమయ్యా। వ నికిమాలిన మనుష్యునిగొల్చితే తనచేతనైనంత ర

క్షించుగాక॥ శక్తివంచన నేయునా సకలసుగుణ। ఖనివినీకింత చాలనిపనియు నేమి॥ జ. ౧౩ కరిరాజు మీది యాదరము ప్రహ్లాదుని మీదిప్రేమ ధ్రువుని మీదిప్రీతి। పాంచాలిమీదికృపయహల్యమీదియను గ్రహముర వితనూజుమీది। యనురాగము విభీష ణునిమీది కరుణ పరీక్షిత్తు మీదికటాక్షవీక్ష। ణము కుబ్జమీది కూరిమికుచేలునిమీది దయపార్థుమీది వ త్సలతమున్ను॥ మునులమీదితాత్పర్య మిపుడునిలు వ। వేమినీకింతకనికారమేల లేదు జ॥ ౧౪. పద్మనా భామునుపటి భక్తులవలెను నిశ్చలభక్తిచే నిమిషమా త్రమైన భజన నేయలేనందునో యిదికలికాలము గనుక దొలుతటి కథలు జరుగవో నాపలుకులు వి నబడవో భక్తులయందు విరక్తిపుట్టె నోము నీశ్వరు లు మనోవల్లికలు గట్టివేసిరో వేదాంత వీథినాడు చుంటివో కాక యున్న నావంటి బంటు। నంటిర క్షింపకుండుటన్యాయమటం జ॥ ౧౫. అని మొన దారసించిన వేళ శరణన్న వానిరక్షించినవాడు కీ ర్తిశాలిగాక చలము సాధింపదలచిన వాడెంతవా డు నీవాడనంచు। నీకాళ్లబడుచును నీచుట్టు చుట్టు

తిరుగుచు మీగుణములుపొగడుచున్న। నన్నాదరిం
చుటన్యాయముగాకను మాటాడకుండుటే పాటి
దొడ్డ॥ తనమయా మంకుతనమిట్లు తగదుసుమ్మి।
కరుణనన్నేలుకోవయ్య కమలనేత్ర॥ జ. ౧౬ శ్రీ
రంగమున బ్రవేశించితివో పవళింపదలంచి భుజిం
పనిచ్చ। పుట్టినీలాచలంబున వసియించితివో వర్త
కము సేయుటకు గంచికిజనితివో। యధికారము
నకు శేషాద్రికినేగితో శ్రీగంధమలయుకో సింహాగి
రికి। నరిగితివోఖేలనార్థమున్నారు పురినుండితి
వో దీనపోషణంబు॥ విడిచినిజభోగ వాంఛనెకడ
డికిబోయి। నాడవోకాని నీజాడ చూడబడదు॥ జ.
పద్మనాభా నేను బహుదినంబులనుండి నిన్నే భజ
న జేయుచున్న వాడ। గనుక నాభక్తి నీకాలుదమ్ముల
మీద నే గానిపరునిపై నిలువదయ్య నీవింత మసిబూ
సి నేరేడుగాయ జేసెదవని తెలిసితేచిన్న నాటినుం
డియు మదినుండి నీయెడనింత మరలు చెం
దుచు నాసమస్తమైన॥ బంధుజనమీవెగానమ్మి ప్రస్తు
తింపు। చుండునానేను నితరుల పొందురోసి జ॥ ౧౭
హరి హరీ యానాడు యాశుదాని కడుపులోదూ

రి బాలుని నేది సంత। కష్టమాచావడి కంబమునబో
ట్టిసంత ప్రియామానమాయ సురవరుని। దానమడిగి
నంత హీనత్వ మానరోవరము చెంగటికి దత్తరము
తోడ బరువెత్తుచున్నంత బలిమికా గోవర్ధన గిరిధ।
రించెడు సంత బలునోకారు చిచ్చును మ్రింగుటా
సారసాక్ష। తలపనీకిది మాటమాత్రము గదయ్యా॥
నీవు స్వామివి నీకు నేబంటు నని మనమిద్దఱమే కా
ని యితరు లెవ్వరైన నెఱుగరురా యిదియెంచు
చేతసంతే విడనాపద సేవకుడను। మీ వీనిపైనాకు
మిక్కిలి ప్రేమనుమీయని రాజ్యము సేయువాని। కై
నమ దెవ్వరికైన రవంతనీ వెఱుక చేసితే కాకనెట్లు
తెలియు। బహునయాని మహత్త్వ మెబ్భంగిదిశల। వ
నరునయ్యా విచారించుకొనవుగాని జ॥ ౨౦. ఏమం
దునయ్యా నీవేమంచు బెట్టితో తెలియదుగాని రా
తిరి పగలును। ఒక్కచందమున నాయుల్లమునీ వెం
టనే తిరుగుచు దయజూతు వనుచి। దేవ యూకలి
వోసి పెట్టిన సుట్లవంకేమూ దినట్లుగగనిసికాలు। పట్టే
ద్చి వనుచూరు పట్టుక వ్రేలాడినట్లు నీవెంతయనా
దరణము॥ జేసిన నిసుమంత్రైనను స్మరణమడిక। స్వా

మిన్నిన్నే భజింతు నిదేమిపింత॥ జ. ౹౧ అపురాయి
చెంత కార్యమురా జడియకురా నీకేమి కొదువరా
నీ కటాక్షము గలిగి యుండగా వగవగ నేలరా
యనిదృఢంబుగను ధైర్యము దెలుపవు। గారవంత
యు గనికారములేచాయె నెంతకఠినము నీహృద
యము వర। మేశ్వరా నామీద నింతమచ్చరము నీ
కెందుకువచ్చెనే నేమితప్పు॥ చేసినాడనయ్యా య
ట్లు చేసినప్పటికిని శరణన్న నానిగాపకవిడుతురె॥జ.
తండ్రి నీవింత నిర్దయుడవని కలలోనైన నె
ఱుగనైతి నయ్యా యెుద। యానిధివంచు నిన్నే నమ్మి
కొలచితి నీపట్టుచూచుకొని పరులనుగ। ణనసే
యనైతి నీయనురాగము దలంచుకొని యిక నాకే
మి కొదువయనుచు। భావించితి నిపుడు నీవంటివా
నికే దయపుట్టనందు చేతను బుణాను॥ బంధురూ
పేణ చాతురుత్వదృతేమ। తియనుమాట నిజంబని
తెలిసెనయ్యా జ॥ ౹౩ వేదవేద్యాయెన్ని విధముల
జూచిన నీవే ఘనుడవుగాని సకలభువ। నములనీపా
టి తుడులేదు నీపాటి తెలిసినవాడు। లేడుసదా నీ
పలెను శరణాగతత్రాణబిరుదుగట్టి తథ్యముగని।
లుపుకొన్న వాడులేడు పురాణపురుషుండవ ప్రపంచ

స్వభావంబవు గనుకనుస॥ మస్తుగుణప్రజంబు నీ
యందెకలిగి। యున్నదికమాకు బాప్తియెట్లున్న
దేమి॥ జ. ౨౮
కమలనాభా నీముఖవిలాస మెప్పుడు జూచిననా
మనస్సుపరిపూర్ణ। సంతోష మొందు నాస్వామికి
నాయందుజాల దయగలదు సత్వరంబు। గానే
ను దలచినకార్యంబు సఫలము జేసిరక్షించుట సిద్ధ
మనుచు। దలతుగదా యిదంతయు నోటికుంచా
న దలపోతలాయె గదానదాకు। జనులుహాస్యము
సేయనాయెనుగదాగ। దాథరాయింత నిర్దయ
దాల్చినావు॥ జ. ౨౯ పురుషోత్తమా నీవు పుట్టినది
మొదటిదిగదా దయారస మగణితముగ। దాని
కీర్తి ప్రతాపాదికమదిగనుక నీకునాయందున కని
కారం। మెదబుట్టీగాని నీవెన్న డెఱుగని నిర్దయపు
ట్టి నాయదిదైవగతిని। పుట్టినప్పటికి నప్పుడేకాని
నిత్యమవునా యిక నేమంటె యనగవలసి। యం
టినిటు జేసి నావనియార్తికొలది। నిట్లనుటగాక నీ
చిత్త మెఱుగనటర॥ ౨౬. జ తోయజనేత్ర చతుర్ద
శ భువన సామ్రాజ్యముచేత గర్వమువహించి। నా
బోనిలింప బృందముల సందడిచేతనో నీచెవులకు

నానుడువులువిన । బడప్రగానిగనుడునన్న గేంద్రా
దులకైన వినబడవో యుంపజికిబు । రాకాయెనా
యథారాజ తథాప్రజాయను మాటవినఁతే వోయ
గుపరచిరి । యెంతవారైన వారలకెల్ల పమను ।
వంటియూనేగదాయనుకొంటచేసు । జ॥ ౨౭. లక్ష్మీ
పతీసిచరణ సేవజేతు గనుకనన్ను జూచునదానప్ర
డు వీడు । భాగ్యవంతుడు వీనిపాలజనార్దనస్వామి
కటాక్ష వీక్షణముగలద । నిరంతరమును కాన ని
పానెము గంపెడన్నట్టి వైభరిని బొగడు । మరట
లోపలిగుట్టు పెరుమాళ్లకె తెలుసునను రీతిని వెఱుం
గనిది యేది । ధరణిసిచారిత్రయెుకర్తవ్య మనుచు
నరులగొల్వ కనినుగొల్చినాడగాక । జ॥ ౨౮. ఈ
శ్వరానావల్ల నెన్ని నేరంబులున్నా శరణంటి గను
క నికను విచారింపరాదు రక్షాపరతంత్రము వ
హింపుమీ నాలిముచ్చుతనము వలదనుమీనదైవం
కేశవాత్పరంబనుమాట నిలుపుమీ యుదను గుండె।
పిక్కచెదురులేని మిక్కిలి ధైర్యవంతుడవ సేవేను
మీ తడవు సేయ । దగదిక శుభస్వరూపుసన్నా ద
పూర్వ । లదిగను గిత్రిగనుము నన్నా దరించి । జ॥

మురహర క్షణమాత్రము పరాకుసేయక నాము
చుట వినవయామునుపటి దేమొ యెఱుగగాని
యీజన్మము మొదలుకొని నేటివరకు నీకు వినిపిం
చ । రానికాని పనులేవ్వాని చేసితినయా యికనబ
ద్ధపు మాటలేలయాయ । ధార్థమయాయిదినాన్న
తాత్పాతకంపరమని దబ్బఱమాటకు వెఱ । చితిని
చేసిన పాపము చెప్పుకొన్న । బాయునని విన్న
వించితి భయములేక । జ॥ ౩౦. తొల్లి యంతఃపుర
ద్రోహము జేసిన కాకాసురుని తప్పుగాచి ప్రోచి ।
నట్టిదేవరకు నాయపరాధమెంత లక్ష్యము యాపి
పన్న రక్షణమునీకు । ధర్మమయాయతో ధర్మస్తతో
జయ మంమర యాపెద్దలది గనుకద । యాదృ
ష్టి నీక్షించుమని పలుమారు నేనెంత దూరితినయా
యింతవంత । మేలయాకూడదు దురాత్ము లెవ్వరిం
త । బోధజేసిరి నాతండ్రి పుణ్యమనుచు । జ॥ ౩౧.

సీ॥ శ్రీధరానన్ను రక్షించెదవీవని గట్టిగా
నమ్మికబుట్టెగనుక । సేవింతునినుయాదృశీభావనా
యప్రసిద్ధిర్భవతితాదృశీయటన్న । మాశేసిజంబై
న మనసుబో మొక్కితే కన్నులదీపించు కరణి
నాము । సవిచిత్రగించిదైన్యముమాపిసీ యభిమానం

బుచేసన్ను మనుపవయ్య। కొత్తవలెనాలిట భయ
పడ్డదాత్రవివ। టంచుగొలిచితిగీర్తి వహించవయ్య।
॥జ॥౩౨. స్వామి ఘనుపటి నీపన్నాత్రమైనా మొగబి
డియుమును నీకుగలమగాని। టవరుదలచి తేనలవి
గాని కఠినత్వము వహించినావి దేమో తెలియదు।
నాకర్మ మోనీమనస్సుకరుగనియ్యదో లేక పరులచా
డీలు వింటివో మారుమాటాడవు చదువ వేసితేయు
న్న ట్టిమతివో యెనన్న రీతినంతకంతకువయవచ్చు
నంచునిచ్చ। గొలువమునుపున్న కూరిమికొఱత
యయ్య। ॥జ॥౩౩. నాతండ్రిగా యొకనాటికిగా
కుంటె వేరొకనాటికైనారవంత। నీచిత్తముగరిగి
నీదయవచ్చి రక్షించేవని తలచి సేవజేసి। తినియిది
వరకును కనికారమేపుట్టదాయెగా నేమిచోద్యమి
దిఎంత। వాడవైతివి పగవానిబిడ్డల పట్టుకొంటె
చాలునటంచు నుండినట్టి। జాడకనుపించె నయ్య
మో చనువులేని। చంకనెక్కుట లాయెనీ చంద
మరయ॥ జ. ౩౪ నేనపరాధినిగానంటి గనుక గో
పమువచ్చినా భయభక్తిలేక। సేవింతుగనుక శి
క్షింపదలచితివా కరుకులాడితి గనుకపగబట్టి।నా

డవా నరులను నమ్ముకొంటిగనుక దయపుట్టదా
యెనా తప్పులేని। దండన సేయుట ధర్మమానీకుగ
తంసర్వోచామి కృతంస్మరామి। యంచువేడెదనిక
నైన నభయమిమ్ము। బంటుపంతముదగదు నీవంటి
పతికి॥ జ. ౩౫ అంబుజాక్షసేవ యాదియ్యతేకతా
యనుమాట నిజమనుకొని నిరంత। రముభక్తితో నీ
చరణసేవ జేసితిగాని కుచేలునికైవడినటు। కులు
ద్రౌపదివలెను కూరాకుశబరి వైఖరినిఫలములు ని
దురునికీతి। నన్నకబళము సమర్పించితే కోర్కె
లందజేతువుగదా యదిగనుకనె। తొల్లినాదత్తము
పతిష్టతు యనిచెప్పి। రటమునీశ్వరులదియె సత్య
ముగదయ్య॥ జ. ౩౬ చక్రధరానీవజా జూచితే నే
డు నాయందునేమాత్ర మోయనుగ్ర। హముప
చ్చినట్లునె యగుపడుచున్నదిగాని మునుపటివైఖ
రినికరిన। వృత్తిగనుపడదు వీడునాథాడన్న మాట
చిత్తమ్మునవేటికిదెలి। యబడె గాబోలునయ్యాయి
దెంతపని నాగ్రహాచార దోషముగాకనీకు। నా
యెడబరాకుగలదా యనాథజనుల। యార్తెలెడ
భాపు సర్వజ్ఞమూర్తివీవు॥ జ. ౩౭ విశ్వరూపానిన్ను ని

శాసించి కొలిచి రక్షించుమంటె . పరాకుపడక । నీవయితే క్రియా కేవలముత్తమంబని కార్యభాగమ్మె యనుసరించి । కనిపెట్టినావు గాని నిరాకరించి మా బాడకున్నావు గావది తెలియక । నీవు నిర్దయుడవని మనస్సులో రోషపెట్టుకొని సూహించి వేడినాని । కోపమెల్లను వెడపులు గొనుకుంటె । కాని కార్యం బులేదని మానినాడ॥ జ. ౩౭ ధాత్రీఫలామిత్ర దండము భాగణంబని మారునాబాడవైతి నోయి । నివెరవలేదయ్యా సపదతీసుబస్సు కరోతేవ యనుమాటరూఢినేయు । దలదినావనినమ్మి కొలిచెదనింతి యెన్నాని నాయెడగోపమేలనబసుని । తెలిసియుంటే వెట్టి దీలమరోకలితలజుట్టు మనెడుచందముస నిన్ను । మాటిమాటికి బతిమాలి మనవిజేప్ప । కొందునా ధైర్యమె నిలుపు కొయుగాక॥ జ. ౩౮

సాధనాసీమహిమలు మహాశ్లాఘనీయములని శాస్త్రజ్ఞులైనవారు చెప్పగా విన్న యుచేత నీయందు నిశ్చలభక్తి నిలిపి నేనున్నంతు । నిత్తడి దేవర సత్తెముదప్పితే నేరుటంకంబని చెప్పెరంచు । నినువెరవింతు నింతే కాని నాపురాకృతపుణ్యమింతని యెరుగగాను । సుటిటతకుగ్గసనోములు నోచియెక్కువఫలములుం గోరితే నెట్లువచ్చునయ్య॥ జ ॥౪౦. అ

చ్యుతా వినుమునిరామయుంకృష్ణరసాయనంబిబ
యందు। రార్యులదిగ్రహించి జేనెశుపొట్టకింతవి
చారించి యదియాయు। రన్నంపరియచ్ఛతియను
మాటదృఢము జేసిమనుజసంగతిరోసిసంచితప్రార
బ్ధచయము దలచి వెరచిబుధ। నివాసపురుషోత్తమా
దేహదాసమటంచు నీచాపు నిలిచి। కొలిచి కవి
తా చమత్కృతి గలుగు చిలుక। పలుకులవజాను
నీకీర్తి బ్రస్తుతింతు। జ॥ ౪౧. వాసుదేవాత్వమే వశ
రణం మమయంచునమ్మినందుకు నేడు నామనోర
థముదీర్చి నావయా దాసులయందు దయగలదే
వరవని యార్యజనులు। చెప్పినమాటలు సిద్ధమ
యా యదిగనుక నేనీవు జగత్ప్రసిద్ధు। డవుభగవ
న్నామము వహించినావు బ్రహ్మేంద్ర రుద్రాదుల
కెల్లకాల। మనుశరణ్యుండవైతివి మోక్షలక్ష్మి।
నీకటాక్షాను గుణముగా నిలుచునయ్య॥ జ. ౪౨

జయజయ దేవతాసార్వ భౌమజయజ యపురాణపు రుషజయ జ
యవైరి। వారణకంఠీరవబిరుద జయ జయ। శరణాగతత్రాణ భర
ధురీణ। జయ జయధాత్రీశ జయ జయలోకేశ జయ జయభువనవి
శ్రాంతకీర్తి। సంపన్నజయ జయశత్రువధూగర్భనిర్భేదభుజదర్పనిర్భ
రార్భ। టీకలితలోచనాంచలాలోకనజయ। జయరమాకుచకలశభూ
షణజయ జయ। జన్నవాసపురీశజగన్నివేశ। వరజనార్దనదేవ దివ్య
విభావ॥

యీశతకము యింతవరకే దొరికినది

ప్రకటన

గోదావరిజిల్లా కాకినాడనగరం పత్రివారివీధి పెద్దమసీదుకు పశ్చిమప్రక్కను మంగు వెంకటరంగనాథరావుగారి నెం1862 రు యింటియందుంచు శ్రీవేంకటేశ్వర విద్యాసాగర ప్రెస్సునందు విక్రయించబడు గ్రంథములు.
హెడ్డింగులైపువి.

శుకరంభా సంవాదం, సుమతి, నరసింహ, వెంకటాచలపతి, భళిరకరివేల్పు, శతకములు. సీతాకల్యాణం యక్షగానం, దసరాపద్యములు, శ్రీరామవిన్నపం, సీతసమర్త, యజుర్వేద సంధ్య, పుష్పబాణవిలాసం, కపోతవాక్యం, కృష్ణజననం, ఆంజనేయదండకం, గజేంద్రమోక్షం కీర్తన, శ్రీహరివిన్నపములు, దశరత్నములు, నిట్టలప్రకాశంగారికీర్తనలు, తిరుమంత్రం, గోటుప్రెమరు సీతాకల్యాణంపాట, అర్సవిల్లి సూర్యనారాయణదండకం, భర్తృహరి, పెద్దనుచ్చలకథ,

ప్రచురపత్రిక.

పుస్తకవ్యాపారస్థులకు

గోదావరిజిల్లా కాకినాడనగరం పత్రివారివీధి నెం 1862రు యింటియందుంచడిన శ్రీవేంకటేశ్వర విద్యాసాగర ప్రెస్సునందు 3రకముల తెలుగుటైపులతో అనేకరకముల గ్రంథములు ముద్రించి విక్రయించుచున్నారము. గ్రంథములయందు తప్పులుండవు కాగితములు దళసరివి బైండుమంచివి ధరలుచవుక యిదిగాక వర్తకులకు కొన్నికొన్ని సమయములయందు కేవలము కొన్నిరకములే అమ్మకమునకు జరూరైవుండును ఆప్రకారం యేరకంగ్రంథములు యేఅచ్చుతో యెన్ని దినములకు సప్లయిచేయుమంటే ఆలాగునయి వ్వాగలము చేపనవచ్చినా స్టాకు యెప్పుడు ప్రెస్సువారివద్ద నిల్వయుండును.

మంగు వెంకటరంగనాథరావు.